

Dan Petersen, lögtingsmaður:

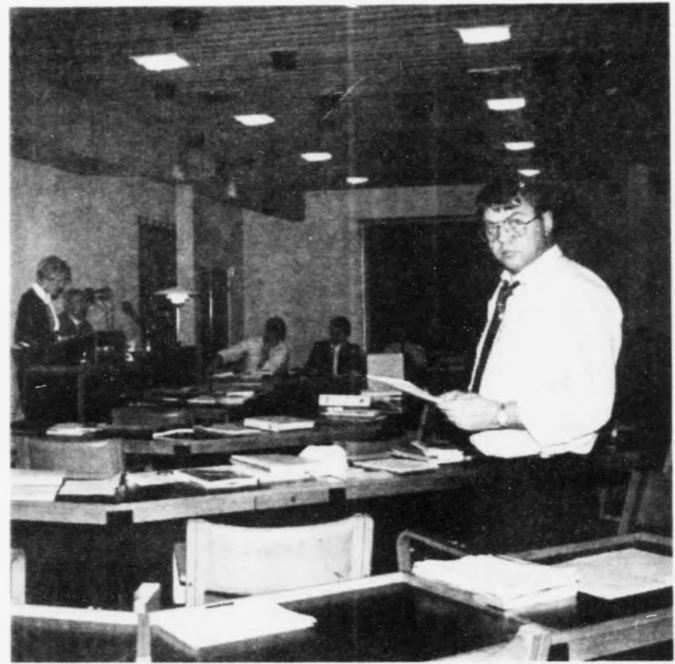
-Spýtið í lógvarnar

-Latið ikki máttloysið sígra. Latið okkum fyrst fáa saneringina frá hondini. Síðani er framtíð í foreldring av fiski, framtíð í frysta fiskinum, framtíð í djúpvatnsfiskiskapi. Framtíð í samstarvi við russar. Framtíð í alivinnuni og loksins framtíð í alivinnuni. Tað er tí mín sannføring, at eftir hetta fáa vit eitt betri samfelag, við fleiri hondum í útflutningsvinnuni enn nakrantíð. Vit skulu bróta upp um armar, spýta í lógvarnar og taka fatt segði Dan Petersen, lögtingsmaður javnaðarfloksins í Eysturoynni, undir umrøðuni av fjárgjarlógurupp-skotinum og lógmansrøðini.

Hóast ungur táknum, so sat eg í tinginum allan seinasta vetur og var eisini limur í figgjarnvndini. Tað, sum undraði meg í hesum arbeiði, var, hvussu líla ávirkan tingmenn og eisini figgjarnvndarlímur høvdu á figgjarlógina. Tað var mestsum ógjørligt at broyta tøl, sum landsstýrið hevði sett á uppskotið. Serliga minnst eg ta famøsu livfiskastøðina í Skopun, sum fyrr landsstýrismaður, John Petersen, umsat, og sum hann nú byggir, og hit var undirsjóvartunnin um Vestmannaund, sum S. Á. Ellefsen umsat. Tann seinni parturin var seinni tiki av, tað gjørdi danir við kravnum um tarealistisku figgjarlógina. Vit hava eisini dømi um, at landsstýrið setur se yvir lögtingið, t.d. tá ið fyrrverandi landsstýrismaðurin, sami S. Á. Ellefsen, legði Dúgvuna beint móti eimi lögtingsamtykt.

10.618.000 kr. Teir hava eisini viðkað sitt virkseml við nýggjum læragreinum og hava annars ætlanir um enn stórr virkseml, sum tó er útsett. Í hesum ringu tíðum, tá ið 100 tals barna-familjur noyðast av landinum, megu vit prioritera. Skulu vit prioritera arbeiðandi barnafamiljur, ella skulu vit prioritera kvart- og hálvakademikarar, sum verða klaktir á fróðskaparsetrinum? Vit megu sleppa okkum av við hesar stór mannalóðmar og sanna, at Foroyar ikki eru nakað stør-veldi. Luxemburg við 8-9 ferðir so stórum fólkatali

hefur ikki ráð til universiteti. Mentunarliga trýstið man vera munandi stórr á tað landið, enn okkara. Vit hava ikki ráð til slíkt, sum tíðmar eru. Annars er tað beinleiðis positivt, at ung, men vakn fólk, fara út í heim at sigga seg um og læra. Skulabokgrunnurin hevur verið nevndur í tygliskjølunum seinst, at teir hava fingið eina stóra eyka-játtan. Eg haldi at landsstýrið eigur at hyggja eftir, hvussu hesir pengar verða brúktir. T.d. góvu teir eitt leksikon út. At almenningurin figgar slíkt luxuspro-

Vit eiga út skapa møguleikar fyri at fáa føroyingum arbeiði í utlendsku oljvinnuni heldur Dan Petersen tingmaður

jekt, er at geva børnum steinar fyri breyð, hava vit tær ringu tíðmar í huga. Eg mæli til, at játtanin til grunnin verður skerd við tí, ið hetta leksikon kostar. Annars hugsi eg at privat forløg kundu gjørt arbeiði biligari, tiskulabókur koma út í stórum upplögum. Politiska upplýsingin er kelda til ósing í okkara flokki er tað soleiðis, at flokksstjórnin umsitur okkara part av hesum peningi. Sum næstformaður í javnaðarflokkinum kann eg boða frá, at tað er ikki leiðslan í javnaðarflokk, sum hevur ynskt hesa hærking. Seinasta ár var játtanin til praksiskar fiskiroyndir ikki brúkt, og ein partur var brúktur til foreldring av fiskavørnum uppi á landi. Hetta saman við, at ein leiðandi fiskifrøðingur segði í útvarpinum á nýggj-árinum, at hann helt ikki, at fiskiskapur á djúpum vatni hevði nakran skund, gav ta fatan, at viljin til hesar lívsneyðugu royndir ikki var til staðar. Tað er tí við gleði, at eg siggi, at henda játtan er munandi hærkað. Hetta er investering í framtíðina.

Skalabotin, har jú deyðs-vanlukka er hend orsakað av smølum vegi. Meðan eg eri við lands-verkfrøðingin, fari eg at gera vart við, at tá ið IRE-vegurin oman fyri Saltnes var gjørdur, skvadaði lands-kassin Nes kommunu 1,7 mill. kr. Seinni er semja gjørd millum landsverkt og Nes kommunu at gjaldast skulu 1,5 mill. kr. yvir 3 ár við 500.000 kr. um árið. Eg fari at spyrja landsstýrismannin í kommunumálum ella figgjarmálum um hesar 500.000 kr. eru markaðar til Nes kommunu. Tofta bygd hevur eitt tað størsta arbeiðsloysið í landinum og hevur akuttan tørv á hesum pengum.

Størstu vandamál í sam-felagnum er arbeiðsloysið. Landsstýrið má gera alt, ið gerast kann, at basa hesum. T.d. eiga møguleikar fyri handverkarar at fáa arbeiði á utlendskum boripallum at skipast. Og eru ikki møguleikar hjá sjófólki okkara á teimum skipum í arbeiði í oljvinnuni? Kann hetta eydnast, so hava vit ein stab av fólkum við útbúgving, tann dag vit sjalvir fara í gongd við hesa vinnu. Eg havi varhugan av, at nógvs verður ferðast uttan-lands. Landsstýrið eigur at hava eitt vakið eyga við ferðakontu hjá almennu stovnunum. Og somuleiðis við skeiðvirkseml.

Andstøðan fýlist á, at ongar loysnir eru at hóma. Jú, vit hava loysnir, og vit hava framtíðarætlanir. Fyrst skal saneringin fáast frá hondini. Síðan er framtíð í foreldring av fiski, framtíð í frysta fiskinum, framtíð í djúpvatnsfiskiskapi. Framtíð í samstarvi við russar. Framtíð í alivinnuni og loksins framtíð í oljvinnuni.

Latið ikki máttloysi sígra. Tað er mín sannføring, at eftir hetta fáa vit eitt betri samfelag, við fleiri hondum enn nakrantíð í útflutningsvinnuni. Vitskulu bróta upp um armar, spýta í lógvarnar og taka fatt.

Dan Petersen, tingmaður -Spýtið í lógvarnar og latið okkum taka fatt

Bygdarhúsið í Hósvík

Bygdarhúsið í Hósvík verður leigað til ymisk endamál, s.s. bingo, brúðleyp, veitslur, fundarvirkseml o.m.a. Borðreiðast kann fyri uml. 300 fólkum. Fá ið nærri at vita við at ringja

tlf. 22368